

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 19.07.1974, sp. zn. 5 Tz 75/74, ECLI:CZ:NS:1974:5.TZ.75.1974.1

Číslo: 14/1975

Právní věta: Postup podľa § 35 ods. 2 resp. § 37 Tr. zák. prichádza do úvahy len vtedy, keď skorší rozsudok bol vydaný československým súdom. Československé súdy nie sú z hľadiska použitia citovaných zákonných ustanovení viazané cudzozemskými rozsudkami. Ustanovenie § 22 Tr. zák. upravuje postup pre započítanie väzby alebo trestu v prípadoch, keď bol páchatel za ten istý skutok, o ktorom koná alebo konal československý súd, v cudzine vo väzbe alebo potrestaný cudzozemským orgánom.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 19.07.1974

Spisová značka: 5 Tz 75/74

Číslo rozhodnutí: 14

Číslo sešitu: 3-4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Trest souhrnný, Započítání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 22

§ 35 ods. 2

§ 37

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 14/1975 sb. rozh.

Postup podľa § 35 ods. 2 resp. § 37 Tr. zák. prichádza do úvahy len vtedy, keď skorší rozsudok bol vydaný československým súdom. Československé súdy nie sú z hľadiska použitia citovaných zákonných ustanovení viazané cudzozemskými rozsudkami.

Ustanovenie § 22 Tr. zák. upravuje postup pre započítanie väzby alebo trestu v prípadoch, keď bol páchatel za ten istý skutok, o ktorom koná alebo konal československý súd, v cudzine vo väzbe alebo potrestaný cudzozemským orgánom.

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 19. júla 1974 sp. zn. [5 Tz 75/74](#).)

Najvyšší súd SSR podľa § 268 ods. 1 Tr. por. zamietol sťažnosť pre porušenie zákona podanú generálnym prokurátorom SSR proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 7.

októbra 1973 sp. zn. 4 To 729/73.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Mestského súdu v Bratislave z 30. januára 1973 sp. zn. 29 T 26/73 bol obvinený K. Z. uznaný za vinného z trestného činu opustenia republiky podľa § 109 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 9. októbra 1968 vycestoval z ČSSR na riadny cestovný doklad do Rakúska s povolením pobytu do 9. novembra 1968, po uplynutí tejto lehoty sa do ČSSR nevrátil, nepožiadala ani československé úrady o predĺženie pobytu a od toho času sa zadržiaval bez povolenia československých úradov v Austrálii až do 15. januára 1973, keď bol z Austrálie vyhostený a deportovaný do ČSSR. Za tento trestný čin bol obvinenému podľa § 109 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, ktorého výkon mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobný čas troch rokov.

Krajský súd v Bratislave zrušil na základe odvolania mestského prokurátora rozsudkom zo 7. októbra 1973 sp. zn. 4 To 729/73 rozsudok mestského súdu vo výroku o treste a uložil obvinenému podľa § 109 ods. 2 Tr. zák. bezpodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, pričom ho podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil pre výkon tohto trestu do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Generálny prokurátor SSR v sťažnosti pre porušenie zákona, podanej v prospech obvineného K. Z., okrem iného namietal, že súdy oboch stupňov urobili chybu, keď po zistení, že obvinený bol v Austrálii v roku 1970 odsúdený za majetkovú trestnú činnosť na trest odňatia slobody, ktorý sčasti vykonal, nepostupovali pri rozhodovaní o treste podľa § 35 ods. 2 Tr. zák., resp. podľa § 37 Tr. zák. Nutnosť tohto postupu vyvodzoval z ustanovenia § 22 Tr. zák.

Najvyšší súd SSR nepovažuje túto námietku za opodstatnenú.

Podľa platnej právnej úpravy trestný rozsudok cudzieho štátu nesmie byť vykonaný na území ČSSR (§ 21 ods. 2 Tr. zák.) a československé súdy nie sú zásadne viazané cudzozemskými trestnými rozsudkami. Výnimky v ktorých musí československý súd prihliadnuť na odsúdenie cudzozemským súdom, sú výslovne v zákone upravené (§ 172 ods. 2 písm. b/, § 188 ods. 2, § 223 ods. 2, § 231, § 257 písm. b/ Tr. por.), pričom ide o prípady, ktoré predpokladajú, že sa koná o tom istom skutku, za ktorý bol páchatel' odsúdený v cudzine, Okolnosť, že páchatel' bol v cudzine právoplatne odsúdený, nie je totiž prekážkou, ktorá by bránila trestnému stíhaniu páchatel'a za ten istý skutok (§ 11 ods. 1 Tr. por.). Ak bol páchatel' pre ten istý skutok v cudzine vo väzbe alebo ak bol potrestaný orgánom cudzieho štátu, započíta sa mu čas strávený vo väzbe alebo vykonaný trest do trestu uloženého československým súdom, pokiaľ je so zreteľom na druh uloženého trestu započítanie možné (§ 22 ods. 1 Tr. zák.).

Československý súd preto pri rozhodovaní o otázke, aký trest (samostatný, úhrnný alebo súhrnný) treba páchatel'ovi za určitý trestný čin, resp. trestné činy uložiť, nemôže prizerať na skutočnosť, že ten istý páchatel' bol za iný skutok odsúdený v cudzine. Eventuálny postup podľa § 35 ods. 2 Tr. zák., prípadne podľa § 37 Tr. zák. by prichádzal do úvahy len vtedy, keby za tento skutok bol páchatel' odsúdený aj československým súdom.

Ustanovenie § 22 Tr. zák., ne ktoré sa sťažovateľ odvoláva, na uvedených zásadách nič nemení, lebo toto ustanovenie upravuje postup súdu pre započítanie doby väzby alebo vykonaného trestu v prípadoch, keď bol páchatel' za skutok, o ktorom konal alebo koná československý súd, v cudzine vo väzbe alebo bol potrestaný cudzozemským orgánom.